

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ คือ คุณภาพของประชากร ประเทศจะพัฒนาและก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรส่วนใหญ่ในประเทศนั้น ๆ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (กรมวิชาการ, 2536) ดังนั้น ทางภาครัฐบาลและเอกชนได้มองเห็นปัญหาดังกล่าว จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและทบทวนถึงปัญหาในการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพอันแท้จริงของคนไทยส่วนใหญ่ เป็นเหตุให้กระทรวงศึกษาธิการได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรในทุกกระบวนชั้น ตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาขึ้นในปี พ.ศ.2533 โดยหลักสูตรใหม่นี้มุ่งเน้นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องและเกื้อกูลต่อชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น (อนันต์ไชย รุ่งพิทักษ์ไชย, 2534)

ดังนั้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งรับผิดชอบงานด้านพัฒนาหลักสูตรได้มองเห็นว่า การจัดการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริงต้องเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้อง เกื้อกูลต่อชีวิตจริง สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น จึงเปิดโอกาสให้ครูเป็นตัวแทนของท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น สำหรับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้ท้องถิ่นปรับรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น จนสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงที่กำหนดไว้ว่า "การศึกษาเพื่อชีวิตที่ทำประโยชน์ต่อสังคม" (กรมวิชาการ, 2536)

การจัดการศึกษาของประเทศและการกำหนดหลักสูตรสู่อุณาต ควรจัดตามสภาพความเป็นจริง ให้มากที่สุดและจัดให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชนในท้องถิ่นด้วย สำหรับการจัดการศึกษาในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น เป็นกระบวนการที่จะต้องให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมและมีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาด้วย ทั้งนี้รัฐจะต้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในเรื่องของการกำหนดกรอบ หรือทิศทางของการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่น ช่วยส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรจัดการศึกษาด้วย การศึกษา

ในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นถือว่าเป็นทางออกอย่างหนึ่งของการแก้ปัญหาทางการศึกษา การกำหนดหลักสูตรต่อไปในอนาคต ควรเปิดกว้างและกำหนดให้น้อยที่สุด ในเรื่องการนำหลักสูตรไปใช้ควรประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับชุมชน ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการแก้ปัญหา (กรมวิชาการ, 2538)

วิชาท้องถิ่นของเราเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาบังคับเลือกในหมวดสังคมศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและอาณาจักรโบราณที่เกี่ยวข้องขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน บุคคลสำคัญของท้องถิ่น และการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในอิทธิพลของสภาพแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรมที่มีต่อการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจ รักและผูกพันกับท้องถิ่นของตน ร่วมมือกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

เป้าหมายที่สำคัญของหลักสูตรรายวิชาท้องถิ่นของเรา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ (กรมวิชาการ, 2538)

1. ให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน
2. ให้เด็กรักและผูกพันในท้องถิ่นของตน
3. คนในท้องถิ่นตระหนักถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งมีจุดเน้นในแนวความคิดของการกระจายอำนาจในท้องถิ่นได้พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น โดยกำหนดหลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นไว้ 3 ประการ คือ

1. จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ
2. การตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มุ่งให้จัดการศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของสังคมท้องถิ่น ซึ่งมีความหมายต่อการดำรงชีวิตและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตนเองได้
3. การตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน (อารีรัตน์ วัฒนสิน, 2537)

เมื่อหลักสูตรได้พัฒนาตามความต้องการของท้องถิ่น การนำหลักสูตรไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีข้อจำกัดในการเรียนการสอนหลายประการ ความไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรและแนวทางการนำไปใช้ของครูและผู้บริหารบางส่วน นักเรียนขาดรากฐาน

ของการร่วมนวัตกรรมท้องถิ่น ครูไม่เพียงแต่การให้บริการท้องถิ่นเป็นหน้าที่และเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าสู่ระบบโรงเรียน ยังขาดความชัดเจน การจัดกระบวนการเรียนรู้ ยังไม่เป็นไปในลักษณะที่ทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักครูเป็นศูนย์กลาง ส่งผลให้การเรียนในวิชาท้องถิ่นของเราไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร (กรมวิชาการ, 2538) ปัญหาของการสอนในรายวิชาท้องถิ่นของเรานั้น เป็นปัญหาที่จะสามารถนำมาแก้ไขและเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้นั้นรูปแบบในการสอนก็ควรที่จะพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความต้องการที่จะเรียน การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้นั้น จะต้องอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์เหล่านั้น ในการเลือกใช้สื่อการสอนนั้น บางครั้งอาจจะต้องใช้สื่อหลายชนิด หลายประเภท ผสมผสานกัน การใช้สื่อการสอนจะช่วยกระตุ้นความอยากรู้ของผู้เรียนและเป็นตัวกลางสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สื่อการสอนที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจะต้องนำเอาวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2531)

ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีรูปแบบหนึ่งที่มีหลายสื่อรวมกัน เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ มุ่งให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ชุดการสอนก็คือ การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2521) ดังที่ผลการวิจัยของอภิชาติ เริงฤทธิ์ (2529) ได้สร้างชุดการสอนวิชาสังคมศึกษา ส 503 เรื่องภูมิศาสตร์ประเทศไทย หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนด้วยชุดการสอนแล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สุรัชย์ พิมวัง (2537) ได้ศึกษาโดยการสร้างชุดการสอน เรื่อง การสื่อสารและการคมนาคม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และการสอนโดยใช้ชุดการสอนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลการเรียนก่อนเรียน ชลิดา โสทธิมัย (2523) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องป่าไม้ และชีวบริเวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนสูงกว่า

การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากรายงานวิจัยดังกล่าวแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติด้วยเหตุนี้ ชุดการสอนจึงมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนมาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยในการถ่ายทอด เนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน ต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที
5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียน เป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน
6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน
7. ในกรณีครูขาด ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้

ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการศึกษาที่สอดคล้องและเกื้อกูลต่อชีวิต สภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละท้องถิ่น เป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศให้สู่จุดมุ่งหมายในอนาคต และเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต เกิดความภาคภูมิใจรักและผูกพันกับท้องถิ่นของตน การจัดการเรียนการสอนจะต้องเน้นกระบวนการ โดยอาศัยสื่อเป็นตัวกลาง ในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ซึ่งการใช้สื่อหลายชนิด หลายประเภท ผสมผสานกันนั้นย่อมจะช่วยกระตุ้นความต้องการในการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ได้ ชุดการสอนจึงเป็นวิธีสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออก ฝึกการตัดสินใจและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในระหว่างเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ซึ่งชุดการสอนประกอบสื่อประสมซึ่งมีความหลากหลาย ผู้สอนสามารถจัดสื่อต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย ช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายต่อรายวิชา ท้องถิ่นของเราได้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนโนนกอกวิทยา อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างชุดการสอนประกอบการบรรยายรายวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนโนนกกอกวิทยา อำเภอเกษตรสมบูรณ์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 80 คน

1.4.2 เนื้อหาที่สอน วิชาท้องถิ่นของเรา (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วยหัวข้อย่อย เรื่อง

• ประวัติความเป็นมาของจังหวัดชัยภูมิ	4	คาบ
• บุคคลสำคัญในจังหวัดชัยภูมิ	2	คาบ
• สถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ	2	คาบ
• โบราณสถานในจังหวัดชัยภูมิ	2	คาบ

1.4.3 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาก่อน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีศัพท์ที่ผู้วิจัยให้ความหมายเฉพาะดังนี้

1.6.1 วิชาท้องถิ่นของเรา 1 หมายถึง รายวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อย่อย ประวัติความเป็นมาของจังหวัดชัยภูมิ 4 คาบ

บุคคลสำคัญในจังหวัดชัยภูมิ 2 คาบ สถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ 2 คาบ โบราณสถาน
ในจังหวัดชัยภูมิ 2 คาบ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียงขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบและเห็นชอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญ

1.6.2 ชุดการสอน หมายถึง ชุดการสอนรายวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ใน
จังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย คู่มือครู คำชี้แจงในการใช้แผนการสอน สื่อประกอบการสอน ได้แก่
สไลด์ประกอบคำบรรยาย แผนที่ แผ่นพับ แผนภูมิ เกม แบบทดสอบท้ายบทและเฉลย

1.6.3 การสอนโดยใช้ชุดการสอนหมายถึง การสอนตามคู่มือครู และแผนการ
สอนของชุดการสอน ตามขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกล่าวถึงความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียนเพื่อให้
สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนใหม่ โดยใช้การถาม – ตอบ การเล่าเรื่อง ร้องเพลง การถ่ายภาพ

2. ขั้นการสอน สอนตามคู่มือครูและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม
แผนการสอนที่กำหนดไว้

3. ขั้นสรุปบทเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม
จากเนื้อหาที่เรียน ร่วมกันหาข้อสรุปจากเนื้อหาที่เรียน ทำแบบทดสอบท้ายบท และเฉลย

1.6.4 การสอนปกติ หมายถึง การสอนตามแผนการสอน วิชาท้องถิ่นของเรา 1
(ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ โดยใช้เนื้อหาเดียวกันกับชุดการสอนซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอน
ปกติ ตามขั้นตอน การสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกล่าวถึงความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียนมา เพื่อ
ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนใหม่ โดยใช้การถาม – ตอบ ทายภาพ การวิเคราะห์ข่าว

2. ขั้นการสอน สอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการใช้กิจกรรม
การแบ่งกลุ่มเพื่อยอวาทิ แสดงบทบาทสมมติ ศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้

3. ขั้นสรุปบทเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม
ร่วมกันหาข้อสรุปจากเนื้อหา และครูตอบคำถามที่นักเรียนไม่เข้าใจ

1.6.5 กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6.6 กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ

1.6.7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุด
ประสงค์การเรียนรู้ และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ
ซึ่งผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ
แบบทดสอบ การหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก

1.6.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหาผลต่างระหว่างสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ชุดการสอนประกอบการบรรยาย รายวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ เรื่องประวัติความเป็นมาของจังหวัดชัยภูมิ บุคคลสำคัญในจังหวัดชัยภูมิ สถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ โบราณสถานในจังหวัดชัยภูมิ เป็นแนวในการเรียนการสอน

1.7.2 ได้ทราบผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิระหว่างการสอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติในรูปของงานวิจัย

1.7.3 ได้แนวทางในการผลิตชุดการสอน เพื่อครูผู้สอนในรายวิชาท้องถิ่นของเรา และผู้ที่สนใจ